

Szívárvány

2013. ÁPRILIS • XXXIV. ÉVFOLYAM • 364. SZÁM

4.

DEVECSERY LÁSZLÓ

Húsvéti hímes

Szellő fut, szellő száll,
csókot ad szellő-lány.
Nap melenget, fény mesél,
mikor a tél véget ér.
Néked int a hóvirág,
s barka bontja bársonyát.
Itt a tavasz: kikelet,
s a Húsvét is közeleg.

KEREKES ZSÚZSA rajza

TÓTH ÁGNES

Húsvétra

Fehér bárány fenn az égen,
Pirostojás lenn a réten,
Három nyuszi festegeti,
Kosarába szedegeti,
Húsvétra elhozza nekem,
Fonott kosárkába teszem,
Ha nem hiszed, jöjj el hozzám,
Tele van még a kosárkám.

Áldott Húsvétot kívánunk!

Te mosolygós kis virágszál:
olyan, mint a margarét',
meglocsolak, illatozzál,
akárcsak a tarka rét.

Kanyargós kis patak partján
kis nyulacska bandukol.
Pirostojást dugdosott el
kiskertedben valahol.

Amint látom, megtaláltad,
ott vannak az asztalon,
kölnívizzel meglocsolak,
ha a hímet megkapom.

Tölgyes erdő rejtekében
kék ibolyát szedtem,
illatozó szálaikat
csokorba kötöttem.

Üvegcsémbe kölnivíz van,
bódító az illata,
hogy te is így illatozzál,
hadd locsoljam hajadra.
(Mentovics Éva)

MÓRA FERENC

A húsvéti tojások

Az erdő közepében, egy vén cserfa alatt kicsi házikó állott. A házikóban lakott Tapsi úr a feleségével meg a két gyerekével. Rendes, jóra való erdei nyulak voltak, senkinek az erdőben panasza nem lehetett rájuk.

Újév reggelén így szólt Tapsiné az urához könnyeit törölgetve:

– No, édes apjukom, mit főzök ma ebédre? Egy kevéske szecska van ugyan még a kamrában, de újév napján még mezei egérnél is különb ebédet tálalnak föl.

Az öreg nyúl egyet-kettőt szippantott a pipájából, és azt mondta:

– Baj, hát baj, de azért nem kell mindjárt sírni! Gyerekek, menjetek át a tisztásra az erdész bácsihoz. Köszöntsétek illedelmesen, kívánjatok boldog újévet, jó egészséget, és kérjétek, hogy valami kis finom főzelékfélével segítsen rajtunk.

A gyerekek mindjárt el is szaladtak. Az erdészt a kert alatt találták a három kisfiával. A kisnyulak elmondták a mondókájukat, az erdész meg tüstént adott nekik négy-négy hatalmas répát.

Aznap nyúléknál igen jó ebéd volt. Első fogásuk répaleves, aztán pirított répa répa-

mártással, a harmadik fogás répafőzelék, végül kirántott répa.

Aztán a télnek vége lett, a nyúlcsalád nem éhezett többé, hiszen az erdő tele volt bársonyos fűvel, illatos herével. Hanem azért Tapsiék nem feledkeztek meg jótevőjükről.

Húsvét éjjelén furcsa egy társaság sompolygott az erdészék kertjébe. Elöl Tapsiné ment, egy-egy pirostojást vitt a hóna alatt. Aztán Tapsi úr akkora húsvéti tojást hentergett maga előtt, amelynél nagyobbat és szebbet sose láttam. Kék bársonyból volt az, aranyabronccsal. Aztán jöttek a nyúlfiak, ők meg kosárban, pici szekérben hozták a sok húsvéti tojást.

A kertben serényen munkához láttak. Fészkeket raktak a fűben, a bokrok alatt, óvatosan elosztogatták a tojásokat a fészkekben, aztán usgyé!... visszairamodtak az erdőbe.

Másnap az erdész már korán reggel lent járt a kertben. Szólította a gyerekeket is:

– Gyerekek, nekem úgy rémlik, mintha nyomokat látnék. Jó lesz egy kicsit körülnézni a bokrok alatt.

A gyerekek szétfutottak a kertben, aztán itt is, ott is hallatszott az örömkriáltásuk, amint egy-egy húsvéti tojással megrakott fészkekre bukkantak. Az a kékbársonyos, aranyabroncsos tojás, melyet Tapsi úr maga görgetett be a kertbe, tele volt cukorral. Én is megkóstoltam, és egész komolyan mondom, hogy nem ettem még ennél édesebb cukrot.

ALEKSZEJ TOLSZTOJ

A kérkedő nyúl

Fordította RAB ZSUZSA

Élt egyszer, s tán még ma is él az erdőben egy nyúl. Jól él nyáron, semmi gondja, hej, de télen sanyarú a sorsa – szérűre kell mennie, onnan zabot csennie.

Elmegy egyszer egy paraszthoz, parasztember szérűjére – ott van már egy falka nyúl.

A mi nyulunk így beszél:

– Nem bajuszkám van: araszos bajszom, nem lábacs-kám: roppant mancsom, nem fogam van: agyaram van. Nem félek én senkitől.

Elfecsegték a nyulak a holló nénének, mivel kérkedett a társuk. Az pedig a nagy kérkedő keresésére indult. Rá is talált egy fátövében. Megijedt a nagylegény:

– Holló néne, ó, jaj nekem, soha többé nem kérkedem!

– Halljam, hogy kérkedtél!

– Nem bajuszkám van: araszos bajszom, nem lábacs-kám: roppant mancsom, nem fogam van: agyaram van!

Megcibálta szelíden a holló.

– Ne dicsekedj máskor!

Egyszer a holló kerítésre telepedett, s a kuvaszok megtámadták: húzták, tépték, ráz-

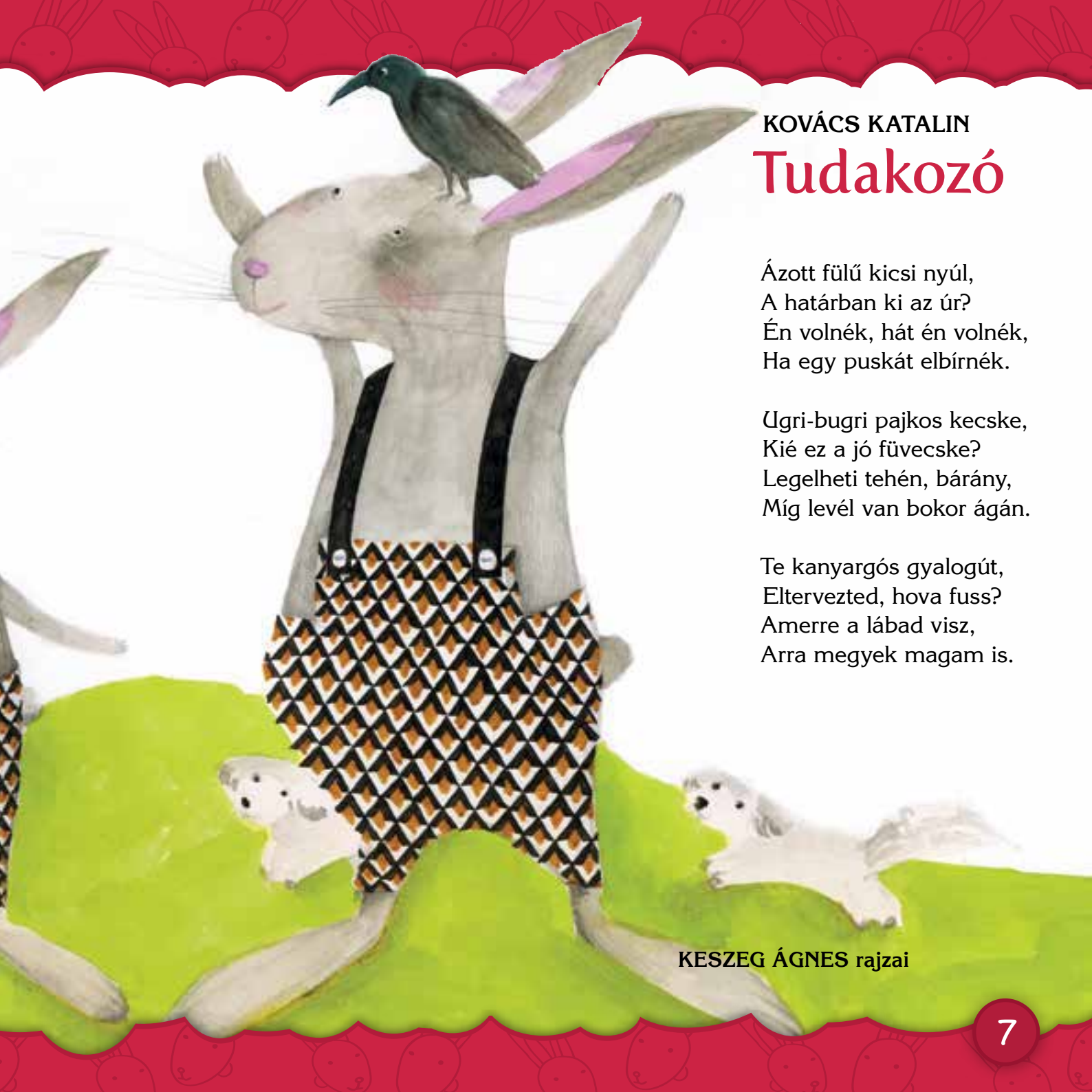
ták, cibálták. Meglátta ezt a mi nyulunk: „Segítek én rajta!” – gondolta magában.

Felszökött a dombra, és ott békésen megállott. A kuvaszok észrevették, odahagyták holló nénét, s a nyúl után eredtek. Elröppent a holló, fel a kerítésre. A nyúl meg elszaladt a kuvaszok elől.

Találkozott nemsokára ezzel a nyúllal holló néne, s lekiáltott néki:

– Nem kérkedő vagy te: igazi vitéz vagy te!

KOVÁCS KATALIN
Tudakozó

Ázott fülű kicsi nyúl,
A határban ki az úr?
Én volnék, hát én volnék,
Ha egy puskát elbírnék.

Ügri-bugri pajkos kecske,
Kié ez a jó füvecske?
Legelheti tehén, bárány,
Míg levél van bokor ágán.

Te kanyargós gyalogút,
Eltervezted, hova fuss?
Amerre a lábad visz,
Arra megyek magam is.

KESZEG ÁGNES rajzai

GÁRDONYI GÉZA

A kis csacsi meg a nagy nyuszi

– Kelj fel, kis csacsi fiam – szólt hajnalban a nagy csacsi az istállóban. – Kiviszlek ma a mezőre.

Hopp, felugrik a kis csacsi. Összeüti a bokáját. Jó reggelt kíván a mamájának, és kérdezi a fülét vidáman megbillentve:

– Mi az a mező, anyukám?

– A mező – feleli a nagy csacsi – nem egyéb, mint egy nagy-nagy zöld asztal. Olyan nagy, hogy az egyik szélétől a másikig sohase tudod végigenni.

Ez tetszett a kis csacsinak. Táncolva ment az anyja után a mezőre. Amint ott legelésznek, egyszer csak odafut az anyjához a kis csacsi:

– Jaj, de megijedtem.

– Mitől?

– Furcsát láttam.

– Mit láttál?

– Icsike-picike kis csacsikat.

– Mekkoraikat?

– Mint a fülem.

– Nem lehet az.

– De bizony. Úgy ugráltak, mint a szöcske. Gyere, nézd meg, ha nem hiszed.

Odavezeti az anyját. Hát két kis nyúl ül ott a fű között. Éppen mosakodtak.

– Jaj, mit látok? Mekkora két nyulat látok! – kiáltott a kis nyúl.

– Nem nyulak ezek, te kis csacsi – szólt az öreg nyúl.

Az öreg számár pedig azt mondta a fiának:

– Nem csacsik ezek, te kis nyúl.

És mindannyian barátságosan néztek egymásra.

Mikor jól megnézték egymást, a kis csacsi hazament a nagy csacsival és a kis nyuszi a nagy nyuszival.

Parton ül a két nyúl,
kis nyúl, nagy nyúl,
ugrabugrál, lyukba bujkál,
bukfencet hány, fűbe turkál,
itt nyúl, ott nyúl,
kis nyúl, nagy nyúl.

(Lengyel népköltés,
Weöres Sándor fordítása)

P. BÜZOGÁNY ÁRPÁD

Zöld tavasz

Zöld már a fű, a levelek,
és zöld itt a béka,
zöldbe öltözött a gyíkok
népes ivadéka.

Zöld az út, és zöld az ösvény
friss szántások között,
és alig látod a szöcskét,
mert zöldbe öltözött.

Vajon honnan van ennyi zöld
a fákra, a földre?
Azt gyanítom, hogy elaludt
a zöldraktár őre.

Valakik elcsepegtették
a zöldjüket kőre,
fára, fűre... De vajon még
maradt-e jövőre?

FAZAKAS CSILLA rajzai

FODOR SÁNDOR

Hol van a Rettenetes Réz Úr?

Madár és Nyúl keservesen zokogott. Ha megeszik a mérges gombát – végük. Ha megtagadják – a Rettenetes Réz Úr iszonyú, mennydörgős-villámlós haragja következik. Mindenképpen végük.

Legelsőként a méhek tudták meg, milyen rettentő sorsot szánt Csipike, az Erdő Réme Nyúlnak és Madárnak. Gyorsan szétvitték a hírt az Erdőben. Hamarosan ott termett a két mérges gombára ítélt mellett Mókus az egész családjával, köréjük szálltak mind a méhek, még Csigabiga is visszafordult a bujdosásból, hogy vigasztalja őket.

Szarvasbika együttérzéssel rázta meg gyönyörű agancsát, amikor meghallotta a szörnyű újságot, de nem szólt egy szót se. Nagy és erős léteire talán ő félt a legjobban Rettenetes Réz Úrtól, bár titkolta úgy, mint Vadkan bácsi, aki bevallotta ugyan iszonyú rettegését, ám azt állította, hogy ő egyedül Vadmalacot félti, az Ebadtát.

Vadmalac nagyon megörvendett, amikor meghallotta, milyen sorsot szánt Csipike Madárnak és Nyúlnak.

– Okvetlenül elmegyek, ilyen érdekes, elrettentő példát még nem is láttam! – ujjongott.

– Adok én neked, szedtevette! Örülj, hogy még élsz, nyavalyás! Nem mész sehová! – förmedt rá Vadkan bácsi, mire a pokrola-való Vadmalac fütyörészni kezdett, ami náluk ritkaság.

– Mit csinálsz, Ebadta? – böffent rá az öreg.

– Örülök, hogy még élek! – válaszolta illemtudóan Vadmalac, mire Vadkan bácsi-nál betelt a pohár. Óriási verés következett, de Vadmalac úgy érezte, igaz ügyért szenved, s ez némiképpen csillapította fájdalmát.

Harkály Mester bánatosan kopogtatta a fákat. Elhatározta, immár messzire költözik az Erdőből, mégpedig örökre, és beáll Nádirigónak, mert fiatal korában ezt a szakmát is gyakorolgatta.

Csipike egész délután bent gubbasztott az odújában. Néha-néha kilesett ugyan, és megcsóválta a fejét, amikor látta, hogy még a Gyöngyvirág is könnyezik.

Már alkonyodott, amikor a nagy sírás-rívásra előbújt Sün-Apó. A családját visszaparancsolta: majd ő körülnéz, addig várjanak nyugodtan. Odament a kétségbeesett Nyúlhoz. Meghallgatta keserves panaszát, felpillantott az ágon búsuló Madárra, látta a szomorú állatokat, nagyot sóhajtott, és felemelte pici, fekete orrát.

– Nem tehetnénk valamit? – kérdezte, majd bátran hozzátette: – Ne hagyjuk magunkat! Mókus-Mama felkapta a fejét.

– Menjünk el magához a Rettenetes Réz Úrhoz – mondta –, és kérleljük meg.

– Kopp, helyes! – mondta Harkály Mester. Valamennyien egyetértettek Mókus-Mamával.

– Hát akkor induljon a menet! – adta ki a jelszót Sün-Apó.

Szépen felsorakoztak. Legelől tizenkét méhecske, csak úgy, gyalogosan. Utána Mókusék. Mókusék után Sün-Apó Csigabigával. Mögöttük Harkály Mester lépkedett abban a biztos hitben, hogy a tisztáson melléje zárkózik majd Kukucsi, a Botfülű is. A két szegény áldozat, Madár és Nyúl hátul kullogott. Alig indultak el azonban, néhány lépés után a méhecskék megtorpantak.

– Zümm!... hol van a Rettenetes Réz Úr? – kérdezték. Senki sem tudott válaszolni nekik.

– Rajta, keressük meg! – röppent fel az egyik méhecske. – Ha mindnyájan szétszéledünk, pillanatok alatt megtaláljuk. Itt kell lennie az Erdőben vagy a Tisztáson.

Okos beszéd volt. Szétröppentek a méhek, Mókusék is, ahányan voltak, annyifelé indultak, hogy felkutassák az odvas fákat, hátha valamelyik odúban ott székel a Rettenetes. Harkály Mester a tisztásra röppent, hogy

valamiképpen megkérje Kukucsit, a Botfülűt, a derék, becsületes Vakond Gazdát, nézzen utána Réz Úrnak a föld alatt. Csak a két árva, a két elítélt nem mert elmozdulni az Óriásnagy Bükkfa közeléből. Várták, mi lesz.

Semmi sem lett.

Elsőként a méhek tértek vissza. Keresztül-kasul járták az erdőt, keresték fákon, fák alatt, bokrok között, kutatták a virágos Tisztáson, a csobogó Patak völgyében. Nem találták Réz Urat.

Hamarosan megjöttek Mókusék is. Ahány odvas fa volt az erdőben, a Vadméhek szállása és a Csipike lakása kivételével, azt mind átkutatták. Még Szikla barlangjait is végigfűrkészték Denevérék segítségével. Réz Úr nincs! Reménykedve várták Vakond Gazda jelentését... Nem-sokára tőle is megjött az üzenet: A föld alatt ne is keressék Réz Urat, mert hiábavaló.

Hol lehet Réz Úr?

Ott fenn rejtőzködnék a magasban, a bodros felhő mögött? Nem valószínű, mert a felhő elszáll, és ha Réz Úr odafent volna, mindenki láthatná a tiszta égbolton.

Egyetlen hely maradt, ahova egyikük se merészkedett benézni.

Csipike lakása. Az Óriásnagy Bükkfa tágas odva. Ott lenne?

Húsvétra Csipike már
nem az Erdő Réme, hanem mindenki jó
barátja. Vígán festi Nyúllal a hímestojásokat. Segíts te is nekik. Fesd
egyforma színűre, amin ugyanazt
a rajzot fedezed fel.
Egy páratlan,
az milyen színű lesz?

DÖME ZSUZSA

Tébláb, Tétova és Hadova

Túnődik a Tébláb.
Minek nekem négy láb?
Elég lenne két láb
téblábolni: téb, láb.

Hova, hova, Tétova?
Tova, tova, át, tova.
Miért sietsz, Tétova?
Hamarabb érjek oda.

S te hova mész, Hadova?
Innen oda, amoda!
És onnan merre, hova?
Oda megyek, ahova

csak akarok!

**Színezd ki a rajzot. Számold meg,
minek hány lába van, és rajzold
mellé a megfelelő színű pöttyöt:**

						
0	1	2	3	4	6	sok

BAK SÁRA rajza

BERTÓTI JOHANNA

Faragatlan versike

Volt egy kutya meg egy báb.
A kutya volt az ostobább.
Csaholt, nem mozdult a báb,
De ő csak csaholt tovább.
Volt egy kutya meg egy báb,
A kutya volt az ostobább.

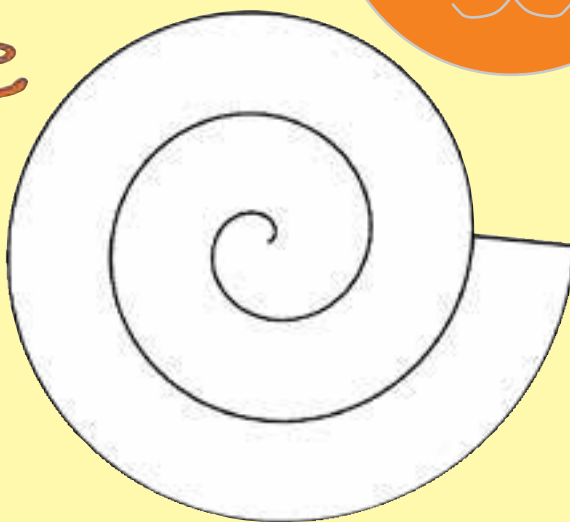
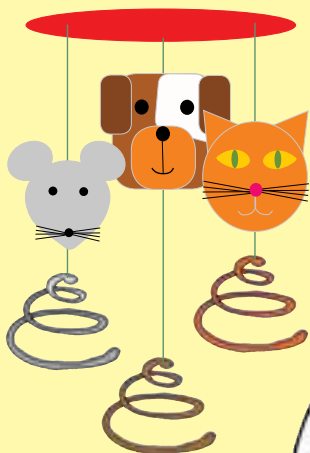
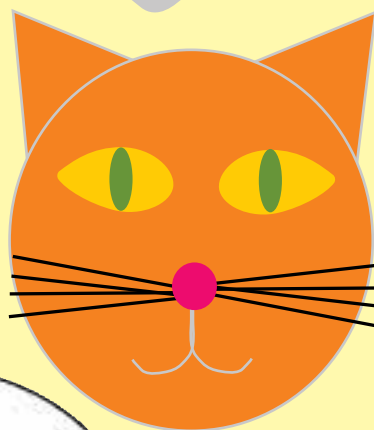
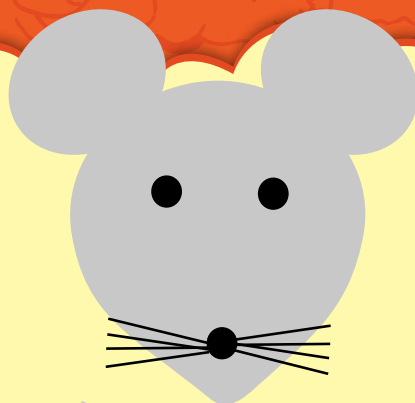
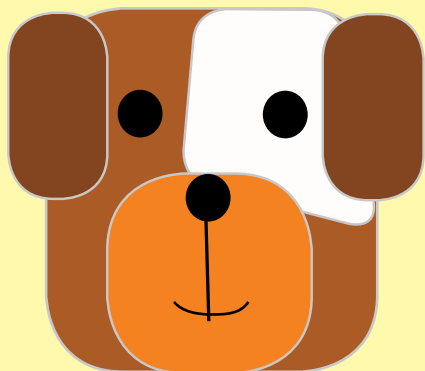
Volt egy őr meg volt egy rab,
A rab volt a ravaszabb.
Az őr nem figyelt, s a rab
Eltűnt, mint vízen a hab.
Volt egy őr meg volt egy rab,
A rab volt a ravaszabb.

Volt egy macska meg egy eb,
A macska volt a cselesebb.
Megkergette őt az eb,
S mégsem esett rajta seb.
Volt egy macska meg egy eb,
A macska volt a cselesebb.

BAK SÁRA rajzai

Keresd meg a két kép közti öt apró különbséget.

CSEH KATALIN

Mondóka

Ákom és bákom,
bákom és ákom,
égi égerfán
leng földi álom.

Békem és pékem,
pékem és békem,
tűnnek el vágyak
csak félig készen...

Bókom és pókom,
pókom és bókom,
ógok-lógok én
csillag-csimbókon.

Egérke neve:
Bojtorján,
pince s padlás
közt ingázik
lajtorján.

Vágd ki a kutya-, cica-, egérfejet, ragassz hasonló színű hátoldalt, szabj és fűzz spirál-farkat nekik. Egy korongra felfüggesztve mókás szélforgó lesz belőlük.

BALAJTHY FERENC

Hangszerek

GITÁR

Hogyha megpendül a **gitár**,
Szélesre ablakot kitar.
Szépen szól, ha hawaii,
De az sem baj, ha tavalyi.

Kösd össze a hangszert
a róla szóló sorokkal.

DÚDA

Botos táncát a bojtár
Dudaszóra járja, csak
Szegény **köcsögdudának**
Nem akadt ma párja!

FÜVOLA

Ékes, kecses, becses hangszer,
Nem szebb nála a madárdal.
Zajbajos világban egyszer
Beérném a harmadával!

KOVÁCS KATALIN rajzai

FAGOTT

A koromfekete **fagott**
A zongorán is kifogott:
Olyan mélyen dörögött, jaj,
Mint egy szívből jövő sóhaj!

Melyik hangszerek
részletét nagyított-
tuk ki?

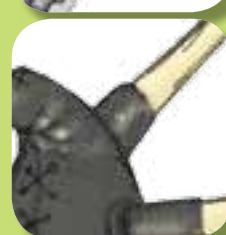
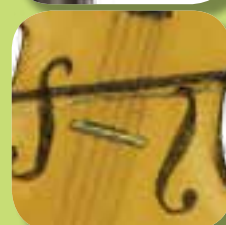

Karikázd be azt a hang-
szert, amelyik nem sze-
repel a versben, és húzd
alá a versben azt, ame-
lyiket nem rajzoltuk le.

CSELLÓ

Hegedűk közt **cselló** cselleng,
Vonóján csillog a gyanta.
Mert jó cselnek látszik a ló,
Lófarokból van a vonó!

Keresd meg a madárgyerekek
nevét, kösd össze őket az
anyukájukkal és a tojással,
amelyik a bölcsőjük lehetett.

CSIRKE

STRUCC-CSIBE

KISKACSA

SZARKAFIÓKA

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Április

Bolondozó április,
rügyet bont a barka,
ilyentájt tojik bele
fészkébe a szarka.

Addig-addig ücsörög
tojásán a szarka,
amíg lassan kibújik,
az a tarka fajta.

Közben esik, közben fúj,
süt a nap a réten,
előjön a csimasz is,
teljes bőrkötésben.

Lent a háznál nagymama,
tyúkot ültet, hármat,
sárga pelyhű csibécskék,
bontogatnak szárnyat.

Összepakol, s elpucol
a fehér öregember,
itt a tavasz, jön a nyár is,
hol van már december?

PERDE-KILIN TÜNDE

Török Berci tyúkokat etet

– Képzeld mama, olyan dühös volt a kalauz, még az arca is kivörösödött – mesélte a kislány a nagyszüleikhez érve. – Fel-alá járkált a vagonban, aztán belépett a mi fülkénkbe, és vitatkozni kezdett apukával. Hiába mondtuk neki, hogy mi nem húztunk meg semmiféle vészféket, a kalauz nem tágitott. Végül kiderült, hogy hibás volt a szer-

kezet, de egy órát kellett várnunk, míg továbbbindulhattunk.

– Már azt hittük, hogy nem jösztek, pedig annyira vártunk tatával. Minden szekérször-
gésre kinéztünk az ablakon – mondta nagymama. – Nem vagy éhes, lelkem? Sütöttem palacsintát.

– De, igen. Nagyon éhes vagyok – örvendezett a kislány.

Nagymama az asztalra tette a tányér palacsintát.

– Nahát, az út vége egy kicsit rázós volt – telepedett a tányér mellé Török Berci is. – Végig ott himbálózott az orrom előtt egy fark, s bizony nem volt olyan illatos, mint ez a palacsinta – kacsintott a kislányra. – Meg aztán jól össze-vissza is rázott az a furcsa járgány, amire a vonatról leszállva felültünk.

– Az szekér volt, Berci – nevetett a kislány.

Török Berci körbejárta, és szagolgatta a palacsintákat.

– Melyiket kóstoljam meg először? – nézett jobbra-balra.

– Ne tolakodj, mert én sülttem meg először, enyém az elsőbbség! – szólalt meg Szilvás a tányér aljáról, és jobb könyökével jól megbökte Eprest, aki begurult Málnás alá.

– Nahát, ez nem volt szép tőled! – szólalt meg Barackos. – Lehet, hogy elsőnek sültél meg, de a bal oldalad megégett egy kicsit. Lehet, nem is vagy olyan finom.

Így vitatkoztak a palacsinták, míg a kislány meg Török Berci be nem lakmározta őket.

– Kisunokám! Szeretnéd megetetni a csirkéket? – lépett be nagytata.

– Persze, hogy szeretném, tata! Máris jövek – ugrott fel a kislány.

– Mit esznek a csirkék? Palacsintát? – érdeklődött Török Berci.

– Nem, dehogyis. Gyere velem, majd meglátod – szólta a kislány.

A baromfiudvarban a tyúkok türelmetlenül várták a magokat, a libák nyakukat nyújtogatva sziszegtek.

– Kukurigúúúú! Szép fogadtatás, nem mondom, Liba asszonyság – borzolta tollát, emelgette szárnyát a kakas. – Olyan ritkán látjuk a kisunokát, hogy fel sem ismerted, ugye? Azért sziszegsz rá?

– Ó, hát ő az? Hogy megnőtt, amióta nem láttam!

A kislány szórni kezdte a magokat a szárnyasoknak.

– Nem kell kapkodni! Jut mindenkinek. Ide középre is szórtunk – rikkantotta Berci. – Hé, hé, én nem vagyok ennivaló! – kiáltotta ijedten, amikor megállt fölötté egy kövér tyúk.

Hiába ellenkezett, a tyúk mégiscsak belecsípett. Szerencsére a sapka a fején volt, és kivédte a támadást. Berci elbújt az itató mögé, de a tyúk ott is megtalálta. Szaladt a létra alá, a tyúk utána. Felszaladt a létrán, a

tyúk a nyomában. Utolsó pillanatban sikerült meghúzódnia a fészekben, a tojások között. Még a lélegzetét is visszafojtotta, nehogy a tyúk észrevegye.

– Hova bújt ez a kövér kukac? – lépett a ketrecbe Duci Tyúk.

– Miért háborgatod a kicsinyeimet? – kérdezte szigorúan Kotló mama Ducitól. – Még ebédelni sem mehetek el nyugodtan?

– Én, én, csak egy kukacot... – rebegte Duci.

– Ha még egyszer meglátlak a tojások közelében, szólok Kukorinak, és vele gyűlik meg a bajod...

Eközben a kukac – kihasználva, hogy nem figyelnek rá – gyorsan kereket oldott.

Micimackó, Malacka és a barátság

MILNE meséjét továbbszötte SIGMOND JÚLIA

MICIMACKÓ: Szervusz, Malacka!

MALACKA: Szervusz, Micimackó!

MICIMACKÓ: Malacka! Mit csinálsz itt bent a sötétben?

MALACKA: Gondolkozom, Micimackó.

MICIMACKÓ: Nahát! És miről gondolkozol, Malacka?

MALACKA: A kettőnk barátságáról.

MICIMACKÓ: Talán csak nem bántottalak meg valamivel?! Tudod, úgy akaratomon kívül...

MALACKA: Már hogy bántottál volna meg? Hiszen te vagy a legjobb barátom.

MICIMACKÓ: Jó, jó, Malacka! De tudod, hogy én csak egy csekélyértelmű medve-bocs vagyok, és előfordulhat, hogy valami olyat mondtam, ami rosszul esett neked.

MALACKA: Nem mondtál semmi olyat, ami rosszul esett volna.

MICIMACKÓ: Akkor mi a baj?

MALACKA: Semmi baj nincs, Micimackó. De hiszen éppen erről gondolkozom, hogy milyen csodálatos dolog a mi kettőnk barátsága.

MICIMACKÓ: Akkor minden rendben van.

MALACKA: Hááát... mégis minden rendben, Micimackó. Ugyanis éppen azon gondolkoztam, hogy lehet az, hogy nem mindenkinek van barátja.

MICIMACKÓ: Kire gondoltál, Malacka?

MALACKA: Hát Bagolyra meg Fülesre. Nekik miért nincsenek barátaik?

MICIMACKÓ: Tudod, Malacka, nem mindenki egyforma.

MALACKA: Tudom, tudom, Micimackó, csak csodálkozom. Bagolynak nem hiányzik az, hogy beszélgesse valakivel?

MICIMACKÓ: Tudod, Malacka, Bagolynak ott vannak a könyvei, és azokat olvassa. Biztosan te is hallottad már a közmondást, hogy a könyv a legjobb barát.

MALACKA: Igen, igen, de azért egy élő barát mégis csak többet ér, mint egy könyv, ami csak papír.

MICIMACKÓ: Hát ebben igazad van, Malacka.

MALACKA: Vagy gondold Fülesre! Mindig csak egyedül bóklászik a bogáncsai között, és mindig csak panaszkodik. Ha neki is lenne egy jó barátja, akkor szebb lenne az élete.

MICIMACKÓ: Hát ebben igazad van, Malacka. De tudod, van, aki nagyon nehezen barátkozik, nem úgy, mint te meg én.

MALACKA: Micimackó! Az is lehet, hogy tulajdonképpen Füles is szeretne barátkozni, csak nem tudja, hogy fogjon hozzá.

MICIMACKÓ: Gyere, menjünk Füleshez „barátkozni”. Biztosan örvendezni fog nekünk.

MALACKA: Biztosan. És elmondjuk neki, mit jelent a barátság. Micimackó! Úgy örvendek, hogy mi ilyen jó barátok vagyunk, de annak még jobban, hogy megpróbálunk másokat is megtanítani arra, mit jelent a barátság!

MICIMACKÓ: Bizony-bizony. Milyen jó is lenne, ha mindenki mindenkivel barátságban élne, s mindenkinek lennének barátai!

MALACKA: Micimackó! Azért én szeretnék mondani neked valami nagyon fontosat.

MICIMACKÓ: Mondjad, Malacka!

MALACKA: Ha nekem száz barátom lenne, akkor is te lennél az én legjobb barátom!!!

MICIMACKÓ: Te is nekem, Malacka! De most már induljunk Füleshez!

MESELŐ: Kedves Gyermekek! Remélem, mindannyiatoknak vannak barátai. Ha még nincs, keressetek magatoknak barátokat. Higgyétek el nekem, nincs szebb dolog a világon a barátságnál!

Ti küldtétek

• **A csíkszeredai Aranyalma óvoda** nagycsoportosai plüss-bojtból, kartoncsőből, hobbiboltban kapható rezgő szemből készítették az egynapos csibéket **Bán Angella óvó néni** vezetésével.

• Húsvétra nyuszi tojástartót készítettünk, tojástartót festettünk. Főpróbát is tartottunk a locsolásra: a fiúk verseket mondtak, a lányok tojással kínálták őket. **Nagy Lenke tanítónő** Ivóból

• **Szilágyi-Székely Melinda tanító néni magyarlapádi** kisdíákjai dióból és fenyőtoboz pikkelyeiből ragasztottak mókás nyuszikat. A kackiás bajusz kenderkócból készült.

• **Deritei Katalin óvó néni** Kis Mókus csoportja a **kolozsvári Lizuca Óvodában** úgy készülődött Húsvétra, hogy formába öntött gipszfigurákat festett színesre, és műanyag tojásokat szivacs gumival, hurkapálcával zseniliadróttal bábuvá varázsolt.

Istrate Paula,
Magyarlapád

Vincze Szende,
Szilágypanit

• Tojásból lesz a csoda – így is nevezhetnénk **Kolcsár Katalin inaktelki óvó néni** apróságainak csikicsuki tojás-üdvözlétét.

• **Juhos Ildikó óvó néni széki csoportjában** a kockásfülű nyuszik nemcsak a tojásfestéshez értenek, hanem a csokis kekszet is jókedvűen kenik-fenik-kóstolják.

• **A tordai Jósika Miklós Óvodában Komáromi Tünde és Gál-Máté Éva óvó néni** segített sablonnal megrajzolni, majd kivágni a húsvéti jelképeket, de a nyuszi karjába piros tojást, a bárányoknak fonál-fagolyó lábat a kicsik ragasztottak, fűztek, bogoztak.

• A lúd tollas, a nyuszi gyapjas: a kivágott vagy megrajzolt figurát „élethűen” díszíti a ráragasztott tollpihe, illetve vattapamacs. Az ötletet a **küsmödi Gellérd-Székely Dórától**, valamint a **marosvásárhelyi L. Reboreanu Gimnáziumból, Nagy-Árkosi Éva tanító nénitől** lestük el.

Szárnybontó

Tavaszi első napján megtörtént a csoda,
Kirügyeztek a fák, s kinyíltak az ibolyák.
Húsvét első napján régen is volt csoda:
Feltámadt Jézus, és ezt ünnepeljük ma.
Piros tojást festünk, szalonnával fényezzük,
S mikor jönnek az öntözők,
Elmondják a verset, és piros tojást kapnak.

Csősz Andrea Katinka, Réty

Cselovszki Orsolya,
Mosonmagyaróvár

Sárközi Eszter,
Magyarlapád

Bálint Vencel, Erdőcsinád

Kis Marcika folyton nevet,
Hogy ő iskolába mehet.
de ha elüti a delet,
Örvend, hogyha itthon lehet.
Ha a tavasz felváltja a telet,
Olyan jól jön egy kis meleg.
És ha virrad a szép kikelet,
Marcika újra iskolába mehet.

Nemes Gyula, Nagyernye

Újra itt a tavasz, nem kell kabát és sál.
Nyílnak a virágok, hóvirág kukucskál.
Gyönyörűek az erdők és mezők, szépek a virágok.
Én mindannyiatoknak boldog ünnepet kívánok.

Vaida-Kozma András, Marosvásárhely

A nyuszi szalad a réten,
Sok tojás a kezében.

- Hová mész, te nyuszika?
- A gyerekekhez, Katika.
- Én is megyek, nyuszika.
- Hová jössz, Katika?
- A gyerekekhez, nyuszika.
- Jól van, gyere, Katika!

Szilágyi Anna, Magyarlapád

**Czéczei Károly,
Szilágypanit**

**Szabó Rebeka,
Marosvásárhely**

**Ferenczi Rolland,
Marosvásárhely**

Kis kutyámnak Rex a neve,
A kis nyuszikon inkább nevet.
Szereti a finom ételt,
Szeret engem, mint az ételt.
Csavar Eszter, Felsőlemhény

**Kedves szülők, nevelők!
Köszönjük mindazoknak,
akik személyi jövedelemadójuk
2%-ával támogatják
a Napsugár Alapítványt.**

Adományukból újra kiadtuk
Illemtan füzetünket, amelyet
ajándékba kap bélyeggyűjtő
játékunk minden résztvevője.
Ha ebben az évben is méltónak
tartanak a támogatásra, kérjük,
töltsék ki a mi adatainkkal
a 230. számú űrlapot,
és küldjék el a helyi
Pénzügyi Hivatalhoz.
Az űrlap honlapunkról is letölthető:
www.napsugar.ro
Adataink:
Fundatia Culturală Napsugár;
Cod de identificare fiscală:
7714627;
Cont IBAN:
RO16RNCB0106026613330001
Leadási határidő:
2013. május 25.
Köszönjük bizalmukat
és támogatásukat –
A Napsugár és a Szivárvány

Csipike postája

Nyuszi, hopp, nyuszi, hopp! Mennyi levelet hozott! Bennük a sok jó-kívánság és rajzolt, barkácsolt hímestojás. Köszönjük, kedves barátaink: **Kelemen Anna-Mária**, Szilágysomlyó; **Hidi Andrea Krisztina**, Désfalva; **Bálint Anna**, Lázár Júlia, Csíkszentdomokos; **Benedek Sándor István**, Brassó; **Barabás Noémi Erika**, Nyárádszereda; **Birton Viktória**, Marosvásárhely; **Csepei Kata**, Ipp; a **kovásznai 2-es Óvoda**; a **zilahi 4-es Óvoda**; a **csíkszeredai Napraforgó Óvoda**; a **nagyváradai N. Bălcescu Iskola I. E**; a **marosvásárhelyi Al. Ioan Cuza Iskola I. és II. E**, a **Dacia Gimnázium II. C**; a **négyfalusi G. Moroianu Iskola I. C**; a **gyergyószentmiklósi Fogarassy Mihály Iskola előkészítő osztálya**; a **szilágysomlyói**, a **gyulakuti előkészítő**; a **nyárádszeredai I. B és C**; a **marosszentgyörgyi II. C**; a **dési II.**; a **tekerőpataki I.**; a **margittai II. A osztály**.

- A **kolozsvári 72-es Óvoda Madárkák csoportja Székely Kinga és Kovács Erzsike óvónénivel**, no meg egy maga-díszítette húsvéti ággal kívánt nekünk vidám ünnepet.

Vágd ki az utolsó bélyeget,
ragaszd a gyűjtőlapra, és csoportoddal vagy osztályoddal közösen,
névsorral együtt küldjétek el nekünk!
Ajándékokat évváróig megkapjátok.

● Vajon minek örültek jobban **Séra Tünde tanító néni marosszentgyörgyi** másodikosai? A sok szép mesének, amit osztályversenyükön meghallgathattak, vagy az oklevélnek, amit mindannyian megérdemeltek?

● **Veszprémi Emőke tanító néni** I. E osztálya a nagyváradi N. Bălcescu Iskolából minden ünnepet széles jókedvvel ül meg, de hétköznapiakon is vidám kíváncsisággal tanulnak, ügyesen kézimunkáznak.

● A **koronkai Tholdalagi Mihály Iskola** tanulói köszönik a sok ötletes kézimunkát és Csipike történeteit. A Szivárvánnyal együtt ünnepelték a Karácsonyt, vele várják a Húsvétot is. **Dósa Ibolya tanító néni** és a II. osztályosok

Címlap:
UNIPAN HELGA

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXIV. évfolyam, 364. szám.
Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI.
Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő: Komáromy László.
Megrendelhető a szerkesztőség címen: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001
A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622.
Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Ára 3 lej

Szivárvány